

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 14. De Paradiso cœlesti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Martius. Si ita res habet, ubi ratio tua, ubi fides tua?

Imitare praxin sancti illius viri, qui, cum violenta urgeretur tentatione, digitum suum igni admovit; cuius ardorem cum sentiret, sibi dixit: Tu nec ad momentum huius calorem ferre potes; quomodo igitur ardores ignis inferni tolerare poteris?

Quis poterit habitare de vobis cum igne devorante? quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis? *Isa 33. v. 14.*

Sævit, & parcit; nec totum est, quod punit; cui sævum est, quod ignoscit.

DIES XIV.

De Paradiso Cælesti.

Quid est Paradisus Cælestis? est regio, cuius incolæ aliam hæreditatem non habent, quàm ipsum DEUM. Felix populus, cui possessio ipsius DEI omne bonum affert, & in quo omne bonum invenit. *Beatus populus, cuius Dominus Deus ejus.* In Cælo

Psal. 147. v. 15. DEUM videbimus, DEUM possidebimus, DEUM amabimus; DEO fruemur, DEUM

1. Cor. 13. v. 15. videbimus à facie ad faciem: quia non aderit

rit velum, quod eum nobis abscondat. Martius.
Possidebimus eum sine inquietudine, quia
nos timebimus, ne ipsum amittamus, am-
mabimus eum sine interruptione, sine im-
perfectione, sine cordis partitione; iste enim
solus cor nostrum totum replebit; eo
fruemur absque satietate, quia in eo quo-
vis momento novas pulchritudines inve-
niemus. Novas in eo semper voluptates
gustabimus; licet enim idem semper in se-
ipso sit, nobis semper novus erit. Ideo
S. Iohannes novum semper Canticum Bea-
torum linguis tribuit. *Et cantabunt quasi
Canticum novum.*

II. Cum in Cælo DEUM intuebimur, &
possidebimus, similes eidem efficiemur,
sancti, puri, prudentes, potentes, divites,
felices, velut ipse; in ipsum transforma-
bimur, aliam voluntatem, alias affectio-
nes, alia desideria, quam ipse non habe-
bimus; ipse nobis erit omnia in omnibus,
arque in ipso omnia possidebimus: Cum eo
fruemur eadem felicitate, qua ipse, ni-
mirum Pura, constanti, universali, æterna
felices evademus. Solus ille, mi Domine,
qui novit, quis sis, quantumque possis,
comprehendere potest felicitatem, quam
præparasti diligentibus te. Sed præter te
Domine, qui hanc felicitatem tribuis, ne-

Martius.

mo est, qui eam concipere possit: quemadmodum nemo fuit præter te, qui eam mihi mereri potuerit, & facere possit, ut eam possideam.

III. Quando tandem, mi Iesu, gaudebo illa felicitate, cuius tu principium, & objectum es? quando divinam faciem tuam contemplantor? quando te *revelata* facie intuebor? quando gloriam Regni tui admirabor? quando eris mihi omnia in omnibus? quando animam meam potabis torrente voluptatis tuæ, qui inundat sanctam Civitatem Sion? quando inebriabis me sanctis illis delicijs, quibus affluit Domus tua? usquequo inimici mei insultantes mihi dicent: ubi est Deus tuus? Deus ille, qui scopus est desideriorum tuorum, & qui solus reddere te felicem potest? ubi est Deus tuus? Confunde eos Domine, & solare me, desideria mea explendo, & expectationi meæ satisfaciendo; quæ alia non est, præter te. *Quæ est expectatio meæ? nonne Dominus?* scio, te à me videri non posse, quin moriar. Ad hoc ego ex toto animo contentio. Articulus mortis, erit mihi articulus gratiæ. Moriar igitur, mi Domine, ut videam te, vel videam te, ut moriar!

Psal 41.
v. 3.

Psal 38.
v. 8.

Imitare praxin S. Patris nostri Ignatij, qui Martius,
caelestibus contemplandis continuo intentus dice-
bat: *quàm sordet mihi terra, cum Cælum aspicio!*

Quàm dilecta tabernacula tua Domine
virtutum! concupiscit, & deficit anima
mea in atria Domini: *Psal. 83. v. 2.*

Uno perfruemur; sed ipsum unum om-
nia nobis erit. *Aug.*

DIES XV.

Conversio non differenda.

K

SI poenitentiam procrastinas, vel credis,
inquit S. Bernardus, DEUM tibi pec-
cata tua remissurum, vel non credis? Si
credis, non remissurum; quæ major a-
mentia, quàm hostem potentem, spe om-
ni veniæ obtinendæ præcisa, offendere,
& augendo flagitia, supplicia sua augere?
Si credis, DEUM adeò Misericordem esse,
ut, licet multoties eum offenderis, non
cessaturus sit tibi ignoscere; quænam tur-
pior malitia, quàm DEUM magis, magis-
que offendendi ansam sumere ex eo, quod
ad ipsum amandum impellere deberet?

Quàm inaudita ratiocinandi methodus,
inquit Tertullianus: DEUS bonus est, ita

P 5

gus